

- Придворенъ кавалеръ, *sm.* un écuyer.
 — офиціантъ, *sm.* un commensal.
 — съвѣтъ, *sm.* conseil aulique *m.*
- Придобывамъ, *va.* gagner, profiter, acquerir, captiver, s'attirer, concilier; 1. *fig.* retirer; 2. *Jur.* acquêter; 3. (*узново*), reconquérir; 4. (*накъ*), regagner; 5. (*накъ почеть-та си*), se réhabiliter.
- Придобыване, *sm.* l'acquisition *f*; || сѣщане за —, *Phrén.* l'acquisivité *f.* [deur, euse.
- Придобывачъ, *sm.* un acquéreur; reven-
 Придобывка, *sf.* le gain; || търся своята —, *va.* chercher chape-chute *f.*
- Придobyто имане, *sm.* le pécule.
- Придobyты познанае, *sm. pl.* l'acquis *m.*
- Придружавамъ, *va.* suivre.
- Придружаване, *sm.* l'accompagnement *m*; || *fat.* l'arroi *m.*
- Придруженъ (*отъ*), *adj.* suivi.
- Придружителенъ, *adj.* accessoire.
- Придружникъ, *sm.* un compagnon, convive, memin; || *fat.* un acolyte.
- Придружинцы, *sm. pl.* la suite, le train; || *fig.* l'entourage *m*; || въ — цытъ, *Milit.* à la suite de.
- Придържамса, *vr.* tenir, se suspendre, citer; || (*къмъ вѣтъръ-тъ*), *Mar.* pincer; || -държаса (*отъ*), *v. imp.* il tient à.
- Придържане, *sm.* la citation.
- Придърженъ, *adj.* sujet.
- Придържливъ [права —, *va.* subordonner.
- Придържникъ, *sm.* un partisan, prosélyte, satellite, sectateur; facteur, trice; || (*на Орански Долъ*), un orangiste.
- Придържностъ, *sf.* la tenure, subordination, sujétion *f.*
- Придумна частица, *sf.* *Gram.* l'enclitique *f.*
- Придъ (*прикія, чеузъ т.*), *sf.* la dot, le trousseau, le mariage; || давамъ —, *va.* doter; || което са относно до —та, *dotal, adj.*
- Приджане, *sm.* *Gram.* l'esprit *m.*
- Приживенъ, *adj.* testamentaire.
- Приживіе (*діета*), *sm.* le testament; 1. зарчаването, съдържането въ —, disposition testamentaire *f*; 2. който прави —, *s.* testateur, trice; 3. права си —, зарчвамъ съ —, *va.* tester; 4. направлямъ съ подлъстване —, *va.* *Jur.* suggérer; 5. безъ —, *adv.* intestat et ab intestat.
- Приздъ (*за подпиране*), *sm.* le contre-mur; || подпирамъ съ —ды, *va.* contre-murer.
- Призиране, *sm.* le spectacle; || нѣмане —, l'incuriösité *f.*
- Призирливъ, *adj.* intéressant.
- Признавамъ, *va. vr.* confesser, admettre; || —са (*за кривъ*), *vr.* se faire justice; || (*за нѣщо*), reconnaître, avouer.
- Признаване и —знание, *sm.* la reconnaissance, avec *m.* confession *f.*
- Признакъ, *sm.* le signe, enseigne *f.* emblé-
- me *m.*, empreinte *f.*, signe de ralliement, criterium *m*; || *fig.* le symptôme, le vestige.
- Признанъ, *adj.* censé.
- Признателенъ, *adj.* reconnaissant.
- Признателностъ, *sf.* la reconnaissance, la gratitude.
- Призовавамъ, *va.* inviter, prier à, invoquer, faire venir, appeler, convier; 1. (*стори нкътъ*), réappeler; 2. (*за удома*), mander; 3. (*на сѣдба*), assigner, prendre à partie; || *Jur.* procéder; || (*стори нкътъ*), réajourner, réassigner; || (*въ извѣстнѣ врѣме*), ajourner; 4. —са, *vr.* s'offrir; 5. си са или —меса (*единъ другъ*), s'inviter. [tion *f.*
- Призоване, *sm.* l'invitation, invocation, voca-
 Призованъ, *adj. m.* convive, convié, prié, invité.
- Призовка, *sf.* l'appel *m.* semonce, allégation, invitation *f*; 1. *Jur.* la sommation; 2. (*за насѣдство*), *Jur.* le rappel; 3. (*съ по-чѣкъ*), la citation; 4. (*за сѣдба*), l'ajournement *m*; || *Jur.* le veniat.
- Призователенъ, *adj.* citatoire.
 — стихъ (*въ църкова*), *sm.* l'invitatoire *m.*
- Призракъ, *sm.* un intéressant.
- Приказвамъ, *va.* raconter, conter, relater, rapporter, redire, déduire, parler; 1. *fig.* retracer, toucher; 2. (*на дълго*), énarger; 3. (*друго, друго са разумѣва*), allégoriser; 4. (*лжжы*), en conter; 5. (*млого*), en raconter; 6. (*подрѣбно*), articuler; 7. (*раз-галено*), roucouler; 8. (*слово*), débiter; 9. (*на тѣжко*), détailler; 10. което може са прикаже, énarrrable, *adj.*
- Приказване, *sm.* le récit, racontage *m.* relation, narration, histoire *f.* historique *m*; 1. *fat.* la version; 2. (*на дълго*), l'énarrration *f*; 3. приетель на —званеа изъ тѣжко, un détailliste.
- Приказвачъ, *ка, s.* raconteur, conteur, diseur, euse; narrator, trice; un relateur; || (*на анекдоты*), *fat.* un anecdotier.
- Приказка, *sf.* le conte, fable, histoire, narration *f.* narré *m*; || стара — въ стихове, le fabliau; || (*на кжсо*), *voyez* Анекдотъ.
- Приказвателенъ и —казливъ, *adj.* narratif, historique et -torial.
- Приказъ [за —, *adv.* merveilleusement.
- Приковавамъ, *va. fig.* clouer à, dans.
- Приключевамъ, *va.* envelopper (*voyez* При-
 тварямъ).
- Приключено писмо, *sm.* l'incluse *f.*
- Приключенъ, *adj.* inclus; || (*вжтрѣ*), *adv.* ci-joint. [ment.
- Приключителенъ, *adj.* inclusif; —дио, —ive.
- Прикрывамъ, *va.* escorter; || *fig.* recouvrir, piâtrer; || *Mar. Milit.* convoier.
- Прикрыване, *sm.* l'escorte *f*; || *Mar.* le convoi.
- Прикупувамъ, *va.* acheter encor.
- Прилагамъ, *va.* adapter, appliquer, appor-
 ter; || —са, *vr.* s'emmancher.